

DEMOKRACIJA

Uredništvo: Trst, ul. Machiavelli 22-II. - tel. 3-62-75
 Uprava: Trst, ulica S. Anastasio 1-c - tel. 2-30-39
 Goriško uredništvo: Gorica, Riva Piazzetta št. 18.
 CENA: posamezna številka L 25. — Naročnina:
 mesečno L 100, letno L 1.200. — Za inozemstvo:
 mesečno L 170, letno L 2.000. — Poštni čekovi
 račun: Trst št. 11-7223.

Leto X. - Štev. 21

Trst - Gorica 25. maja 1956

Izhaja vsak petek

Samo „načelnost“ in „muhe“?

Taktika nasprotnikov »Slovenske liste« gre zadnji čas za tem, da prikazuje njene pristaše in zagovornike kot nerealne sanjače, ki se iz nekih idealnih in načelnih razlogov ne marajo povezovati s komunisti niti tam, kjer bi to zahtevala splošna narodna korist. Kot najnovejši argument vlečejo na dan, češ, zakaj ste pa leta 1952 šli na volitve skupno s titovci, zakaj sta Babič in Agneletto skupaj potovala v London, kako da ste v Nabežini štiri leta vladali celo s kominformisti?

Videti je, da ne vidijo, kako si te njihove trditve nasprotujejo. Slovenska demokratska zveza in tudi katoliški tabor na Tržaškem sta vendar prav s tem, kar jima očitajo, dokazala, da sta pripravljena sodelovati v vsem in z vsakomur v kolikor to zahtevajo splošne narodne koristi in je obenem podano vsaj upanje, če že ne jamstvo, da se bo te koristi tudi spoštovalo. Mar nismo vsa zadnja leta morali kar po dvakrat sejati v vseh šolskih zadevah, ker titovci in kominformisti niti v tem tako važnem vprašanju niso hoteli sestiti za isto mizo? Demokratični Slovenci so se pa razgovarjali z obema zasovražencema in jih to ni prav nič bolelo. Tako je pač zahtevala narodna korist.

Isto je bilo leta 1952. Titovci so takrat prisegli na Svobodno tržaško ozemlje. Šlo je za biti ali ne biti, rešiti kar se je rešiti dalo. In zopet ni bilo prav nobenega pomisleka, da ne bi sodelovali tako z njimi kakor tudi z drugimi independentističnimi skupinami. Toda nihče ne sme pozabiti, da je sledilo razočaranje, da je bilo Svobodno tržaško ozemlje razdeljeno, ne da bi tržaški titovci podvzeli kakršnokoli resen korak, da bi se temu uprli oziroma so razkosanje podpirali. Zadnjim akcijam za rešitev Svobodnega tržaškega ozemlja se sploh niso hoteli pridružiti. Tako so sami razbili most, ki je omogočil skupni nastop na volitvah leta 1952 in naivno bi bilo, če skupine in ljudje Slovenske liste tega ne bi upoštevali. Koliko se pa lahko zanesejo na obljube nekoga, ki je v tako važnem vprašanju besedo požrl?

Podoben smisel za realnost so možje Slovenske liste pokazali tudi v Nabežini. Čim so namreč titovci dobili ob občinskem odboru na svojo stran dr. Škrka (neodvisnega) in D. Legišo (kršč. social.), so že hoteli potisniti svoje dočerašnje zaveznike, ki so šli z njimi skupaj na Slovensko listo, v manjšino in so hoteli proti dogovoru izvoliti za župana svojega človeka. Seveda jih je pri tem bolelo, da niso demokratje ostali samo »načelniki«, se razočarani postavili ob stran in začeli kimiti. To bi se jim smejalo! Tako pa so se demokratje po vseh pravih smisla za politično stvarnost zvezali z opozicijsko skupino, ki je bila prav tako komunistična kot titovci, a je s tem bilo vsaj omogočeno, da je nabežinska občina imela štiri leta demokratičnega župana in pretežno demokratični občinski odbor.

Tako stojé stvari in nič drugače. Skupin »Slovenske liste« ne vodi neka prazna in nesmiselna načelnost, kje šele muhavost. Prav preteklost dokazuje nasprotno. V tem ni nobenega nasprotja, nasprotno, to je dopolnjevanje kot ga je in ga politično življenje vedno zahteva.

Toda v kombinacije in zavezništva se pametni ljudje spuščajo

Slovenci, vsi na volišča!

Dan 27. maja pomeni morda za določeni del zahodnega sveta odločilni zgodovinski trenutek. Morda je to križišče usode narodov in držav. Morda bomo prav v nedeljo doživeli tisti trenutek, ko oblastne sile udarijo ob strop. Tako se vedno dogaja v zgodovini človeka in stvarstva sploh. Nobeno drevo ne zraste v nebo! Zamisli pa, ki temeljijo na nasilju, ki se dvigajo v višine — ne po ljudski volji, pač pa jim je gonilna sila ustrahovanje, izgubljanje tla pod nogami in pokonča jih suša, izkorenini burja. Diktatura in njihovi idejni nadomestki slabijo že ob samem izostanku uspehov, za sušo in burjo pa niso ustvarjene. Tako se je godilo Mussoliniju, tako Hitlerju...

Stalinova suša, Togliattijeva burja sta taki elementarni sili — ali ju bo svetovni komunizem prestal, nam bodo nakazale nedeljske volitve...

Zamejski Slovenci smo po ugodnem naključju nujno postavljeni za glasnike zaslužjenih bra-

tov in sester s svobodnim svetom. Smo glasniki in tolmači rusnične Jugoslavije, Jugoslavije štirinajst in pol milijonov Jugoslovancev od skupnih 17 milijonov. Titova Jugoslavija oklepa namreč komaj dva in pol milijona prostovoljnih in prisiljenih komunistov in njihovih sopotnikov.

Ti trenutni samozvani gospodarji, ki jih je 15 od sto vseh Jugoslovancev, prepovedujejo ogromni večini celo tisto, česar Slovenec ni odrekal niti reakcionarni avstrijski cesar. Tito odreka ogromni večini Jugoslovancev, da si ljudstvo samo po svoji volji izbira svoje občinske svete in svoje parlamentarne zastopnike. Tito, ki je reakcionarni diktator od avstrijskih cesarjev, se kljub svojemu maršalskemu naslovu in zbirki medalj boji prav tistega demokratičnega dejanja — svobodnih volitev —, ki ga bomo mi na teh tleh izvršili prihodnjo nedeljo. Boji se te temeljne pravice vseh civiliziranih narodov na svetu, ker prav dobro ve — in z njim vsi

njegovi tukajšnji dinarji —, da bi ga prve svobodne volitve odpihale iz Belega dvora.

Tudi zato se moramo tu, kjer je svobodna izbira ljudskih zastopnikov zakonito zagotovljena, te temeljne pravice človeka poslužiti vsi Slovenci, brez izjeme. So na delu sile, ki bi nas rade preslepile, da se odtegnemo volilni dolžnosti. Prišepetovalci takih zločinskih naklepov imajo slabo vest. Zato vsi na volišča!

V volilni celici, kjer nas nihče ne vohuni, bomo poslušali glas svoje vesti. Ta nam pripoveduje:

Vsak glas, ki ga na tem ozemlju podelimo komunistom in njihovim obešenjakovcem, pomeni prostovoljno potrdilo vsega tistega, s čemer je Titova diktatura »osrečila« našega kmeta in delavca na oni strani železne zavesne. Med te »blagoslove« spada tudi vsakdanji pojav, da trudna, izčrpana slovenska mati ne zmore niti tistih nekaj lir za openski tramvaj, ker ji »ljudska oblast« ne privoščil nekaj valute, medtem

ko zapravlja in razmetava milijarde za komunistično jalovo propagando.

Vsak glas komunistom pomeni odlikovanje UDBI za vsa gorja in vso nesrečo, ki jo ne prestando seje po slovenskih domovih na drugi strani meje.

Vsak glas za komuniste pomeni nagrado in priznanje za vsa izropanja slovenske zemlje, za uničenje slovenskih z žulji in znojem pridobljenih prihrankov, nagrado za izgubo slovenske blaginje.

Vsak glas komunistom pomeni zahvalo za ugrabljanja tolških žrtev tudi na tej naši zemlji; pomeni zahvalo za množična streljanja in pobijanja nedolžnih žrtev, za množične aretacije, ki jih je bila deležna skoraj sleherni

Independentisti!

Vaš prvak Carlo Tolloy je med zadnjim zborovanjem na trgu Peruginu pozval, da zdaj ko lista independentistov ni bila potrjena, volite tiste stranke, ki imajo v svojem volilnem znaku tržaško HELEBARDO.

Med slovenskimi skupinami je ostala temu simbolu tržaške avtonomije zvesta samo

SLOVENSKA LISTA

Obe politični stranki, ki nastopata na listi, sta edini od vseh slovenskih skupin imeli do independentistov vedno pozitivno in prijateljsko stališče. Zaradi tega izbira ne more biti težka!

Independentisti volijo SLOVENSKO LISTO!

slovenska družina tam čez mejo. Pomeni zahvalo za potoke prelitih solzá; zahvalo za stradanje, zahvalo za širjenje bolezní.

Vsak glas komunistom pomeni potrdilo in odobravanje za nesramno prodajo Svobodnega tržaškega ozemlja. Lahko bi nadaljevali v nedogled, saj naša vest ni tako pozabljiva kakor bi komunisti in njihovi sopotniki tako goreče želeli.

Prav včeraj smo nehoté prisluškovali pogovoru bedno oblečenega Kraševca s svojim tukajšnjim prijateljem. Ko je prebiral volilne plakate, je dejal: »Samo 12 ur bi jim privoščil komunizma, pa bi bili hitro ozdravljeni za vse večne čase. Človek je že tako ustvarjen, da veruje samo tisto, kar je na lastni koži preizkusil; je otrok, ki ne veruje, da ogenj peče, dokler se ne opeče.«

V volilni celici nam bo naša vest ponovila vse te preproste resnice. Povedala in spomnila nas bo, da smo Slovenci, zato nobenega glasu narodnim nasprotnikom! Spomnila nas bo, da spadamo na stran 85 od sto vseh Slovencev, da z njimi sočustvujemo in jim želimo pomagati kot bratratu; da smo pred vsem svetom njihovi tolmači, branilci in zagovorniki; da se z vsemi močmi zavzemamo pri Bogu in pri ljudeh, da bi bilo njihovega trpljenja čimprej konec. Potolajili, utešili, ohrabрили jih bomo, če odrečemo v nedeljo njihovim gospodarjem, to je njihovim tukajšnjim biričem, vsa »potrdila«, vsa »odlikovanja«, vse »nagrade« in vse »zahvale«!

VSI SLOVENC! NA VOLIŠČA! VSI SLOVENC! VOLIMO SLOVENSKO LISTO!

POLITIKA POLOMIJ

Odgovorni urednik »Primorskega dnevnika« je na ponedeljkovi razpravi izrazil sklep sodnije, da je londonski sporazum le kos papirja brez veljave

Dialektika »Primorskega dnevnika« nikoli ni bila kaj prida, ker so jo ljudje okrog tega lista prav tako zobali v vrhpoljskih tečajih kot mnoge druge večine, ki zahtevajo svoj čas in tudi nekaj talenta. Ob sedanjih volitvah pa so titovski revolucionarni užitek kar obsedeli na slepem tiru ljudskega zavajanja. Svobodni Slovenci jih bijejo na mrtvo. Ni pa seveda to nobena njihova iznajdba; pobijajo jih s titovskimi argumenti.

Dr. Agneletto je vložil tožbo proti klevetanju in lažem edinega dnevnika v slovenščini na tej zemlji. Vložil jo je v obrambo svoje osebnosti — in to prav v tem času, da ne bi zastarela. Ta njegova pravica obrambe pa je očitno spravila v obup partijsko letočo propagandno mašinerijo. Pa so vložili tožbo proti »Demokraciji«, nihče ne ve za-

jo samo takrat, ko se na prijatelje lahko zanesejo. Slovenski demokratje na Tržaškem pa so se s komunisti že tolikokrat opekli, da so postali presneto oprezni. In ko so jih komunisti zdaj že v začetku hoteli potisniti v nemogoč položaj, ko so jim ponujali tako malo besede, da je bilo očitno, da jih hočejo neusmiljeno izigrati, niso šli v nastavljen past. Presneto slabo uslugo bi napravili stvari in narodu, ko bi se pustili politično ubiti in požreti. Potrebni so nam živi branitelji in živi zagovorniki! Zato se v danih okoliščinah niso hoteli podati v kominformovsko-titovski brlog, pri katerem vodijo vse stopinje notri, nobena pa ven. Ostali so pri svoji poštenosti in edini »Slovenski listi« ne samo zaradi »načelnosti« in »muhavosti«, temveč, kakor smo videli iz presneto realnih razlogov in izkušnje, katerih nauke mora vsak upoštevati.

Hočemo mar jutri imeti za prosto cono, pokrajinsko avtonomijo, naše narodne pravice enake zagovornike in zaveznike kot smo jih imeli v borbi za Svobodno tržaško ozemlje?

kaj. Vložili so jo v slovenščini. Z enim udarom — so mislili — pobiti kar dve muhi: 1. omiliti zasluženi udar po klevetniškem jeziku, 2. s farizejstvom dokazati, da so oni pravzaprav branilci slovenstva v Trstu.

Izključno v svrhe volilne propagande je na razpravi 21. t. m. Renko Stanislav — o katerem veste, kdo je — ob koncu razprave, na kateri je tudi njegov zagovornik dr. Angel Kukanja izključno italijansko govoril, prišel z nepremišljenim predlogom, da mu naj sodnija dostavi obtožnico po tožbi dr. Josipa Agneletta zaradi obrekovanja v slovenskem prevodu na podlagi čl. 5 posebnega statuta londonskih dogovorov. Češ, kdor zna, pa zna! In predsednik dr. Gnezda je zato izdal odločbo, da je za sodnijo londonski sporazum še vedno le kos papirja, brez vsake obveznosti in veljave. In to zato, ker ga parlament ni še odobrila in ni bil predpisan objavljeno v »Uradnem listu«.

S svojim propagandnim kratkovidnim predlogom je tovariš Renko izrazil sodnijsko odločbo, kakor si boljše ne bi bil mogel želeli in pričakovati najhujši nasprotnik posebnega statuta o slovenskih pravicah. Doslej smo se na statut vsaj sklicevati in zahtevati njegovo izvajanje. Sedaj, po Renkovi junaški polomijadi, nam bo vsak lahko zabrusil v obraz: da je posebni statut le kos brezvrednega papirja in da ga ni dolžan nikdo spoštovati, kaj šele izvajati. In takim ljudem naj bi Slovenci zaupali vodstvo slovenske politike in slovenskih korigristi?

Doslej ni še noben slovenski odvetnik v Trstu vložil pri tržaških sodnijah tožbe v slovenskem jeziku, dobro vedoč, da ni londonski dogovor še postal zakon. In ko je dr. Tončič nedavno tožil za gospoda Komjanca »Demokracijo«, ki je vzela v zaščito jugoslovanske begunce, je tudi vložil tožbo v italijanskem jeziku, ker bi bila drugače po dosedanjih zakonih neveljavna.

Ali odgovorni urednik »Primorskega dnevnika« se na vse to poživlja, da le more zopet napasti dr. Agneletta in njegovega zastopnika, češ, zakaj se ne drži londonskega statuta in ni tožil slovensko. Renko in »Primorski dnevnik« ter njegovi gospodarji bi bolje storili, če bi od titovskega režima, ki ga verno podpirajo, zahtevali, da se po skoro dveh letih vendar enkrat že imenuje mešana italijansko-jugoslovanska komisija za izvajanje in kontrolo posebnega statuta ter da se ta statut končno objavi in prične izvajati.

Ali naj mi Slovenci izsilimo izvrševanje tega statuta, ko se pa jugoslovanski režim, ki je londonski sporazum podpisal, ne zmeni za to, da bi ta sporazum s statutom postal zakon?

Renko in »Primorski« naj naslovita svoje apele in pozive na jugoslovansko vladu, ne pa na slovenske odvetnike, ki so brez moči tam, kjer zakona ni.

V času od podpisovanja »londonskih sporazumov« dalje sta Titova Jugoslavija in Italija podpisali kup ribiških, trgovskih in finančnih pogodb. Titovi pogodbeniki pa so ob teh priložnostih redno pozabljali na »londonske sporazume«. Ne zaradi pozabljenosti, pač pa...

Glede obrambe slovenskega jezika na teh tleh pa povemo vsem slovenskim volivcem in volivkam samo to: Transparenti »Slovenske liste« visijo povsod samo v slovenščini! Titovski transparent na Goldonijevem trgu, v neposredni bližini transparenta »Slovenske liste«, pa je samo v italijanščini. Titovci so se torej praktično sami odpovedali »londonskemu sporazumu«, če ima ta kaj opravka s slovenskimi napisi.

Na sodniji zahtevajo titovci uveljavitev slovenskega jezika, kar so demokratični Slovenci storili dolgo, dolgo pred titovci, na javnem trgu pa jih je sram slovenskega napisa. Kako bedni so tile dialektični dojenčki!

Resnici pogledimo v oči!

Komunistične kupčije - Klavrna vloga sopotnikov

V silni zadregi pred slovenskimi volivci in italijanskimi tržaškimi prepričanimi independentisti se dr. Deklevovi in Vidali-jevi komunisti z vsemi silami potegujejo za independentistične glasove, čeprav so prvi prodali STO, drugi pa ničesar niso storili za njegovo obrambo.

Tako danes ugotavljamo dve dejstvi, ki nam gori navedeno naše prepričanje dokazujeta: tako »Corriere di Trieste« namreč, kot dr. Besednjakov »Novi list« se potegujeta za zmago pretežno komunističnih list na vsem Tržaškem. Prvi poziva independentiste, naj volijo samo levičarske opozicijske liste, ki so seveda komunistične odnosno komunistično orientirane!

Liste občinske demokratične enotnosti so komunistično sopotniške liste

Drugi, »Novi list«, pa odkrito poziva slovenske volivce, naj glasujejo le za dr. Deklevovo italijansko »slovensko komunistično« listu in za tako imenovane liste »občinske demokratične enotnosti« v slovenskih okoliških občinah ter za njihove kandidate za provincialne volivce.

Da je dr. Deklevova lista le lista še zadnjih ostankov italijanskih in slovenskih komunistov iz neslavne komunistične dobe UAIS-SIAU, je tudi vrabec na strehi znano. Dr. Dekleva pa igra le vlogo tretjega ali četrtega konkurznega, to je likvidacijskega komisarja propale Titove UAIS-SIAU-ove fronte na Tržaškem, potem ko sta se temu komisarstvu Cucchi in Magnani odpovedala, ker sta pač ugotovila, da je ostankov tega falimentala premalo za uspešnejši zaključek!

Dr. Dekleva bi seveda ta konkurz, ta faliment ne rad zaključil preveč naglo, ker bo sicer moral v rdeči »raj« ali pa prositi za azil pri zapadnih demokracijah!

Liste »občinske demokratične skupnosti« pa nosijo skoro samo komunistična imena. Na teh listah sta privezana le po eden ali dva besednjakova odnosno neodvisneža!

Trdijo, da so se združili s komunisti zato, da nabrežinska občina ne pade v roke Italijanom! Toda v Zgoniku, Repentabru in Dolini taka nevarnost ne obstoja (saj ne obstoja niti v Nabrežini!). Zakaj so se torej tudi v teh občinah odločili za komuniste?!

To pomeni podpirati komuni-

Šolska prireditev

Goriški srednješolci pripravljajo kakor vsako leto svojo običajno šolsko prireditev, ki bo v nedeljo 27. maja ob 20.30 na šolskem dvorišču v ulici Croce. Ponočitev na praznik sv. Rešnjega Telesa, 31. maja, ob isti uri. Na sporedu bodo šolska igra, pevске točke in dramski prizor.

Srednješolci vabijo na to svojo prireditev vse ljubitelje slovenskih šol, da jim pokažejo, česa so se razen rednega šolskega učenja naučili.

Vablja se lahko dvignjevo v tajištvih šol, v kavarni Bratuž, v Katoliški knjigarni, v Knjigarni »Carducci« in v čevljarji Košič v Raštelu št. 1.

Prostovoljni prispevki se sprejemajo s hvaležnostjo.

K obilni udeležbi vlnudno vabijo prireditelji!

Kakor je »Demokracija« od 6. t. m. že poročala, se bo vršil v nedeljo 27. t. m.

Občinski praznik v Doberdolu

z razstavo živine, kokoši in druge kuretine ter pregledom kmetijskih motorjev.

Istega dne bo tudi razstava slovenskih in italijanskih knjig.

V nedeljo 27. maja pohitimo torej vsi v Doberdolu!

stične liste, to pomeni biti podpornik in zagovornik komunistov, to pomeni biti na strani komunistov!

V Besednjakovem »Novem listu« je zapisano, da smo leta 1952 bili tudi mi demokratje Slovenske demokratične zveze na Bazovici s titovci, istega leta pa s komunisti sestavili občinski odbor v Nabrežini ter s titovci šli v London.

Vsak nasop in vsako dejanje pa ima svoje vzroke in svoje učinke, zato smo dr. Besednjaku, ki je spričo gornjih naših ugotovitev očitno v zadregi, dolžni o svežiti spomin in dati nekaj slovenskega političnega nauka.

Prvič: ni res, da smo mi bili na shodu v Bazovici s komunisti, res pa je, da so na tem shodu bili komunisti z nami, kajti Bazovica nosi simbol mučeništva zavrednih slovenskih narodnjakov Bidovca, Marušiča, Miloša in Valenčiča, ne pa spomenik kakim komunističnim žrtev fašizma!

Sploh se komunisti ne morejo ponašati s kakimi človeškimi žr-

tvami fašizma v Julijski krajini v isti meri in za isto stvar kot jih štejejo Slovenci in Hrvatje!

Vladimir Gortan ni bil komunist! Bobek, Kos, Ivančič in Vačual tudi niso bili komunisti!

Komunist zmerjal slovenske mučenike!

V Miljah pa stoji na skupni listi slovenskih in italijanskih komunistov ime italijanskega komuniste, ki je slovenske borce na znanem tržaškem procesu Bobek = Vačnal = Kos = Ivančič slovenske obožence pred sodni ki takole zmerjal: »Jaz sem sicer komunist, toda zaveden Italijan. Jaz nimam s temi ljudmi umazanih rok italijanske krvi nič kaj opraviti!«

O tej resnici, o tem komunistu je pred leti tako pisal tudi »Primoški dnevnik«! Danes sta zopet skupaj. Lepa družina!

Drugič: na Bazovici ni šlo za sodelovanje s komunisti in za podpiranje komunizma. Šlo je za ohranitev Svobodnega tržaškega ozemlja!

Tito je prodal STO za 500 milijonov!

To Svobodno tržaško ozemlje je Tito prodal za 500 milijonov lir, ki jih tržaški frontaši prejmejo za tako imenovani »kulturni dom«, predstavljajo za nas zavedne Slovence ceno londonske kupčije za odpravo Svobodnega tržaškega ozemlja in izročitev svobodnih tržaških Slovencev Italiji!

Ruski boljševiki prodali Slovensko Koroško za 150 milijonov dolarjev!

Tito je pač ravnal, kakor ravnale komunisti in po zgledu svojega komunističnega tovariša Molotova, ki je za ceno 150 milijonov dolarjev pristal na to, da se slovenska Koroška še naprej prizna Avstriji, namesto da bi se priključila Jugoslaviji! Za to ceno je Molotov s takim koroškim Slovincem in sploh vsem Slovincem usodnim določilom podpisal mirovno pogodbo z Avstrijo!

Tako komunisti prodajajo slovensko zemljo in slovensko ljudstvo!

Tretjič: v London smo demokratje, zastopani po dr. Agnelettu, šli s slovenskimi komunisti in italijanskimi independentisti v dobri veri zagovarjat ohranitev Svobodnega tržaškega ozemlja in ne podpirati komunizem odnosno komuniste!

Šlo je torej le za koristi tržaškega slovenskega ljudstva, katerega je Tito, ne da bi upošteval odpora, vrnil nazaj pod Italijo!

Četrtič: leta 1952 so naši zavedni nabrežinski demokratje sprejeli v občinski odbor slovenskega komuniste le zato, da se ohrani slovenska uprava občine s pretežno večino demokratičnega narodnega zastopstva in vodstva in ne pa za ojačanje komunizma. To pa so naši nabrežinski narodno zavedni demokratje bili prisiljeni storiti potem, ko sta Besednjakova in Tončičeva pristaša odklonila vsako sodelo-

vanje z našimi izvoljenimi svetovalci in preprečila imenovanje župana in izvolitev odbora na podlagi volilnega dogovora ter izida tudi prejšnjih volitev!

Dr. Besednjakova in dr. Tončičeva svetovalca pa sta tako ravnala, ker bi bila rada imela komunističnega župana Titovega kova, ali pa, ker bi nekdo tako rad postal župan. Vsi skupaj pa so bili v veliki manjšini in naši svetovalci niso taki nakani marali nasesti!

Če bi jih bilo kaj, bi si novolistarji dr. Besednjaka bili postavili svojo lastno listo! Pa jih niti toliko ni, da bi mogli zbrati zadostno število kandidatov, kaj še podpisnikov liste. Isto velja za dr. Tončičeve neodvisneže!

Niti svoje liste si niso upali postaviti

Že marsikateri novolistar, ki je bil v dobri veri z Besednjakom, nam je izjavil, da se z njegovo volilno potezo na Tržaškem absolutno ne strinja, kajti pravi slovenski kristjan se za nobeno ceno, brez nujne potrebe in pod določenimi slovenskimi splošnostnimi koristnimi pogoji ne more in ne sme odločiti za podpiranje in ojačevanje komunistov in komunizma sploh!

Poleg tega trdijo ti Besednjakovi pošteni Slovenci, da ne mo-

IN TO JE VSE...

Stran 2 NOVILIST 5. marca 1956

GOSPOD

LETNO POROČILO »MONTECATINI«

Naslednji sestavek, priobčujemo predvsem zaradi splošne izobrazbe. Tudi navadna bralca morajo dobiti pojem o tem gospodarskem velikanu, ki ima svojo podružnico tudi v kamolomih v Nabrežini in skoraj gotovo se v kakšnem podjetju tržaške industrije. Prostor ne dovoljuje, da bi se spuščali v levitilo.

»Montecatini« s svojimi 84 milijardami lir delniške glavnice je po višini delniškega kapitala drugo italijansko podjetje. — Prvo je električna skupnost »Edison« — po svojem vplivu in pomenu največje v Italiji. Dne 29. marca je bil občan zbor Montecatini, katerega se je udeležilo 624 delničarjev. Ti so predstavljali skoraj 49 milijonov delnic, to je nad polovico vseh delnic, katerih skupno je 24 milijonov. Vsaka delnica predstavlja 1.000 lir kapitala, a je v bistvu mnogo več vredna, saj dosega na borzah okoli 2.800 lir. Vseh delničarjev je nad 50.000. — Očitno je, da imajo nekateri — delavci in nastavljenici pri »Montecatini« — le malo delnic, saj predstavlja 624 delničarjev več kot polovico vsega kapitala.

Običnemu zboru so predložili obračun za leto 1955, ki je izkazal nekaj nad 10 milijard dobička, tako da dobe delničarji 11,5% dividende ali 115 lir na delnico. — Poročilo o običnem zboru pa je zanimivo predvsem zaradi tega, ker nam nudi sliko o širokopotez-

KAR JE DR. BESEDNJAK ZNAL DOBITI OD ITALIJE ZA SLOVENCE, OZIROMA ZA »NOVI LIST«

»Novi list« še v zadnji številki

smeši vztrajna, naporna in pogosto bridka prizadevanja dr. J. Agneletta in dr. T. Simčiča, da bi dosegla od tukajšnjih italijanskih oblasti priznanje vsaj nekaterih pravic za Slovence, posebno kar se tiče šolstva. Njuni napori in njuni skromni uspehi za blagor naroda res niso nič v primeri s tistim, kar se je posrečilo dobiti od Italijanov dr. Besednjaku...

On, veliki branilec slovenskega proletariata pred izkoriščanjem po italijanskih kapitalistih, s svojimi tvornicami potujčujočo našo zemljo, je v svojem »kriščansko-socialističnem« glasilu objavil letno poročilo o milijardnih dobičkih največjega italijanskega monopolističnega trusta, družbe Montecatini. Ne da bi te dobičke kritiziral, marveč samo zato, da bi s poročilom o njih slovensko delovno ljudstvo... izobraževal...!

Enako poročilo so proti marnemu plačilu objavili ob istem času vsi italijanski dnevnikarji in tedniki. Od slovenskih listov je to stvar objavilo samo glasilo dr. Besednjaka...

Namesto da se dr. Besednjak jalovo zaletava v Slovensko listo in njene predstavnike, naj rajši radovednemu slovenskemu delovnemu ljudstvu v Trstu pojasni, če je tudi njegov list to stvar priobčil proti plačilu, ki ga je dobil zato od italijanskih velekapitalistov, ali pa je »Novi list« to, kakor vse svoje drugo politično delo v škodo slovenskih koristi, opravil zastoj ter iz golega idealizma!

Vpišite svoje otroke v slovenske šole

Zopet opozarjamo slovenske starše na dolžnost, ki jo imajo, da vpišejo svoje otroke v slovensko šolo!

Te šole so državne in, kakor znano, jih bo vlada tudi z zakonom zaščitila, saj ji to veleva 6. člen ustave!

Solidarnost Števerjancev

Prejeli smo:

Spoštovanemu gospodu
Dr. Josipu AGNELETTU,
predsedniku SDZ za Tržaško
T R S T
ul. San Lazzaro 17/I

Podpisana Kmečko = delavska zveza iz Števerjana pri Gorici čestita Slovenski demokratični zvezi za Tržaško, da je na občinskih volitvah postavila čisto slovenske kandidatne liste.

Vsem slovenskim kandidatnim listam želi lep slovenski uspeh na volitvah!

Vam, gospod predsednik dr. Agneletto, kakor tudi slovenskim narodnim voditeljem na Tržaškem KDZ iz Števerjana izpričuje svojo popolno solidarnost v pravični narodni in demokratični borbi proti vsem nasprotnikom slovenskega naroda, krščanske vere in demokracije!

Živela lipa!

Živeli slovenski narodni voditelji na Tržaškem!

Kmetijsko - delavska zveza
Števerjan

OBVESTILO BEGUNCEM

Prejeli smo in objavljamo:

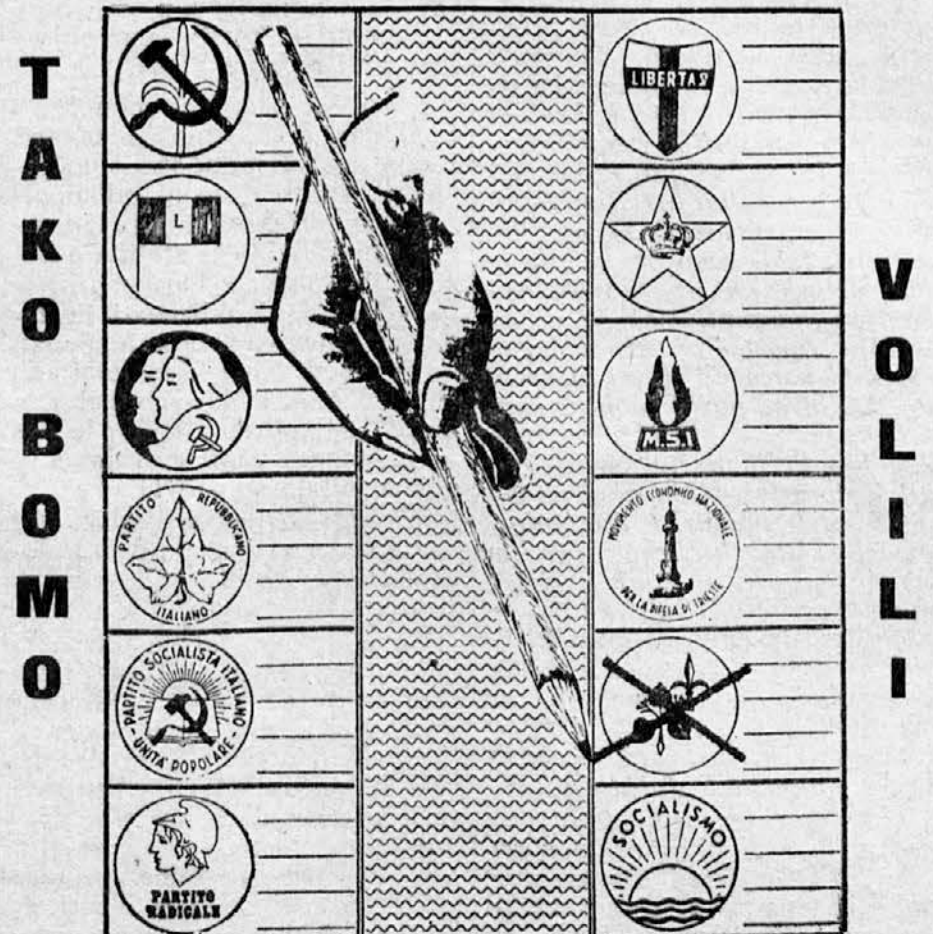
Velecenjeno uredništvo!
Prosim, da bi objavili med goriškimi novicami tudi sledeče

OBVESTILO BEGUNCEM

Začenši s prihodnjim tednom se bodo na uradu na Travniku izdajala nakazila za delitev obleke vsako jutro od 10. do 12 ure.

Po navodilih NCWC iz Rima bodo deležni te delitve, kakor tudi poznejših delitev živeža, begunci meddržavljanji in begunci, ki so prejeli podporo na Cestru IRO-NCWC na Placuti.

Marijan Komjanc

Volivci in volivke nabrežinske občine!

Ves komunistični in njim u služni tisk, od »Pr. dn.« in »De la« pa do »Novoga lista«, vsi po klicni trobentači, od komunističnih do titovskih uslužbencev, rentnikov in zaslužkarjev, vsa ta kričava gmajna s konjunkturnimi preskakovalci vred vrtil dvoje obrabljenih gramofonskih plošč: podlo osebno obrekovanje in klevetanje dr. Josipa Agneletta in neposrečno komunistično potegavščino v naši občini.

Klevete proti predsedniku S. D. Z. bodo našle svojo polno o cenno na sodišču že v teh dneh. Titovci so se tresli, da bi se to moglo zgoditi že pred volitvami, zato so njihovi uradni odvetniki obsodbo potegnili v čas po volitvah. Pa ni bilo prav nič potrebno. Moralno zrcalo obeh komunističnih trobil prinaša »Demokracija« zgoščeno na 4. strani.

To zrcalo, prosimo, da si v podrobnostih ogledajo vsi tisti, ki so se v svoji dobri veri pustili zapeljati po zaslužkarskih komunističnih dninarjih in tudi tisti, ki so jim ustrahovalne tolpe z ugrabljanjem svojcev ali vaščanov, z grožnjami in drugimi zločinimi vlivale razumljiv strah v kosti. Strah je premagan! »Demokracija« so ugrabili njenega prvega urednika. Njegova usoda je samo še zjeklenila našo odločnost po svobodi in demokraciji. Sedaj so ji speljali drugega odgovornega urednika, za katerim pa nihče ne žaluje, nasprotno, v demokratične vrste prihajajo neovirano lahko tudi podzavestni sovražniki demokracije, bodni oboževalci sile in pesti. Posebno še, če so že po naravi slabiči. Vsaka vojska ima po kakega ubožnika. Razlika je samo v tem, da mora v vojsko vsak, v politični demokraciji gibanja pa po prosti volji. Zato je dezerterstvo iz demokratičnih vrst tako redek pojav in dvojna sramota.

Iz komunističnih držav bežijo milijoni, v komunistične dežele pa se zatekajo le zelo, zelo redki obupanci... in teh ni škoda.

Tako bi nas radi ociganili

Ves gnoj, ki so si ga v zadnjih osmih letih titovci in vidaljevci drug drugemu zmetali na glave, so kidalni isti ljudje, ki so sedaj odložili gnojne vile in se preoblekli, umili pa se niso, zato še naprej smrdijo po gnoju in bodo smrdeli tudi še naprej.

Kakšno potegavščino so nam pripravljali v Nabrežini, nam nazorno kaže posrečena skica. Nismo jim nasledili, čeprav so pri-

čutili smrad tujčevih naklepov. Nobenega slovenskega glasu tujcem! **NAŠI NARODNI NASPROTNIKI SO NAM TUJCI PO KRVI, KOMUNISTI SO NAM TUJCI PO DUHU.** Ne Rim ne Moskva ne Beograd! **NABREŽINSKA OBČINA SE ZNA UPRAVLJATI SAMA!**

VOLIVCI NABREŽINSKE OBČINE, SE NEKAJ!

NE POZABLJAJMO, DA SO PRAV TISTI, KI SE DANES POTEGUJEJO ZA VAŠE GLASOVE, V LETIH 1945/46 HOTELI Z VSEMI SILAMI PREPREČITI, DA BI ZAVEZNIKI OBNOVILI POŽGANE VASI! KAJ MISLITE, DA SO TI LJUDJE DANES DRUGAČNI? STORILI BODO, KAR JIM BO UKAZOVALA PARTIJA — IN NE TISTEGA, KAR SO VAŠE ŽELJE IN POTREBE!

VOLIMO DOMAČINE, VOLIMO »SLOVENSKO LISTO«!

NAJ ŽIVI NABREŽINA V SLOVENSKIH ROKAH!

VSI NA VOLIŠČA, VSI VOLIMO »SLOVENSKO LISTO«!

TAKO SO NAS HOTELI P RESLEPITI V NABREŽINI

Pozivnica titovskemu tisku

Naslec »Slovenske liste« za občinske volitve mesta Trst, dr. Josip Agneletto, je poslal »Prim. dnevnik« naslednje pismo:

Trst, 22. maja 1956.

Gospod
Stanislav Renko
odgovorni urednik
»Primorskega dnevnika«
Trst
Via Montecchi 6/II

Z ozirom na članek »Nikoli nisem čutil naklonjenosti do Jugoslavije« v Vašem listu od 20. t. m. in na trditve v »Predvolilnem rešetku« v Vašem listu od 22. t. m. Vas pozivam, da v smislu zakona objavite v treh dneh, na istem mestu in z enakimi črkami sledeči

POPRAVEK :

Ni res, da sem jaz dajal izjave ali celo pisal tržaški kvesturi; da, čeprav po rodu Slovenec, nisem nikoli čutil naklonjenosti do Jugoslavije; da nisem želel nikdar druge oblasti razen italijanske; da sem vtisnil svojim otrokom svoje politično prepričanje, ki so itak že usmerjeni protikomunistično in protirendentistično.

Nasprotno je res, da sem bil med konfinacijo v Gradežu v septembru 1940 aretiran na zahtevo posebnega višjega komisarja OVRE, odpeljan vkljenjen v zapore v Koper, od tam vklešnjen v zapore v tržaški Coroneo; kakor je res, da sem bil nato v preiskavi kot obdolženec zaslišan od višjega komisarja OVRE dr. Lo Castra, ki me je dolžil:

- da sem delal za prihod Jugoslavije v te kraje;
- da sem kot zagrizen antifašist držal svoje otroke daleč od organizacije Balilla;
- da sem držal slovenskim visokošolcem v Padovi irendentistična predavanja;
- da so slovenski visokošolci imeli prekučuška zborovanja v mojem stanovanju;
- da sem dajal slovenskim visokošolcem denarne podpore;
- da sem objavljaval špionažo v korist Jugoslavije;
- da sem svoj vpliv med slovenskim prebivalstvom izkoriščal v svrhe irendentizma.

Zato sem se jaz kot obdolženec pred komisarjem OVRE MORAL BRANITI in sem SE BRANIL, ne pa pošiljal prostovoljno vdanostne izjave na kvesturo, kot piše Vaš list.

Res je nadalje, da je bilo junija 1940 okoli 40 Slovencev vseh

slajev in stanov konfiniranih v Gradežu in da so vsi dobivali dovoljenja za obisk družin in ne samo jaz. Tako je tudi res, da sem od vseh gradeških konfinirancev bil samo jaz in trije drugi poslani v zaprt konfinacijsko taborišče v Isernijo, kjer sem ostal vse do konca vojne z Italijo. Tako je tudi res, da so me v septembru 1943 v Trstu ponovno iskali fašisti in Nemci, da bi me zopet aretirali, a niso me našli in so hoteli zato aretirati mojo družino, katera je pravčasno zbežala v Italijo; in končno sem se vrnil v Trst po petih letih konfinacije in odsotnosti šele 14. julija 1945.

To pa še ni vse, gospod urednik.

S spoštovanjem

DR. JOSIP AGNELETTO

***

Podobno pozivnico na popravek je poslal »Prim. dnevnik« istega dne tudi dr. Branko Agneletto. Njegovo pismo bomo priobčili prihodnjič.

Saleški fantje niso pozabljivci...

Leto 1948 z »uradno« pozabljeno »arhivirano« resolucijo prav tako »uradno« pkojnega Kominforma je daleč za nami, toda snovanje »skupne fronte naprednih sil«, ki jo tov. Stoka prisiljeno govori na bolj ali manj klavnih volilnih zborovanjih, se le moče in moče obnese. V naših ljudeh je še živ in svež spomin na minula leta, ko so domači kominformovski agitpropovci ostudno in brez vsakega čuta dostojnosti javno zasramovali in obliivali z gnojnico komunistom lastnih provok vse — staro in mlado — zlasti pa še naše poštene moše in fantje, ki niso s komunistom te ali one vrste imeli pravzaprav nobenega opravka.

V svoji asocijalistično - proleterske vnemi so ti današnji navidezni volilni »spokorniki« do večeraj najemali komunistične škvadraste vseh starosti ter jih iz Sv. Križa vozili v Salež, kjer so pretepal in strašili naše ljudi. Ni ga človeka, zlasti pa mladeniča, ki bi mu ti divjaški podvig pobesnelih komunističnih pohajčev ne pustili kakega bolj ali manj »prijetnega« spomina na tiste dni, ko se je tako rekoč vsa naša vas morala složno upreti in celo varovati svoje lastne ljudi pred rdečim škvadrizmom.

Udirali so v gostilne in celo v zasebna stanovanja, tako da smo jih v prividu lahko primerjali samo fašistom. Mnoge so opljuvali in celo do krvi pretepli. Za vse to pa seveda ne gre zasluga samo najetim kriškim komunističnim pobalnom, ampak v prvi vrsti nekaterim današnjim domačim »spokornikom«.

In danes? Danes jih ni prav nič sram, ko stopajo pred poštene slovenske ljudi in zahtevajo od njih kot nagrado še volilni glas! Isti ljudje, moše in fantje, ki so jih oni zverinsko napadali, pljuvali in zasramovali, naj bi sedaj za te komunistične »dobrotnike človeštva« glasovali! Kol' morda »uradno« pozabljen družino,

da imajo saleški fantje in dekleta v možganih vodo? Razine komunistične kričave naj bo sram stopiti na sonce, kajti vsi njihovi v šušarski slovensčini zjecjani govorniki gulaži o »enotnosti«, »bratstvu« in sličnih kvantah ne bodo nikogar več prepričali, ker so nas kriški »miroljubni« komunistični pobalini prepričali v zadnjih letih z neštetiimi poštenega človeka nevrednimi dejanji! Mi se temu seveda prav nič ne čudimo, ker je komunistem v teoriji in praksi najgnusnejša oblika in najostudnejša zmes vsakovrstnega maslaja. Tak je vedno bil in tak ostane.

Zato se bodo vsi naši poštene vaščani, posebno prizadeti fantje in dekleta, katerim gre vsa čast in priznanje, znali v bodoče ravnati! Znali se bodo ravnati kot poštini in zavedni Slovenci tudi prihodnjo nedeljo, kajti kdor je vozil v našo ves razbojniško tolpe, ki so ob zvokih laških popevk naše ljudi pretepele, ta nima pravice govoriti v imenu slovenske mladine, pa naj bo to kdorkoli!

Teh nekaj vrstic naj bo komunističnim prevarantom v resni opomin, vsem zavednim saleškim vaščanom pa v čast in zaslužen priznanje.

Pozdravljeni in Bog daj srečo!

Kako bomo volili kandidate za POKRAJINSKE volitve?

Na volilnici za pokrajinske volitve je povsod naš znak

Poleg znaka je natisnjeno ime našega kandidata za dotični volilni okraj.

- Naši kandidati pa so naslednji:
- okr: Nabrežina: TERČON Josip, Milje: Inž. SOSIČ Milan,
  - III. okr.: MAMOLO Humbert,
  - IX. okr.: TORJAN Zora,
  - XII.: Dr. AGNELETTO Branko,
  - XIII. okr.: Dr. MARC Rudolf,
  - XIV. okr.: FABRIS Franc,

V celici prečrtajte naš znak takole

Volivcem in volivkam našega prepričanja v okrajih, kjer nismo mogli postaviti lastnih kandidatatur, priporočamo, da se ravnajo po glasu lastne vestil

Strah pred resnico

Volilni odbor Slovenske liste je 14. maja povabil Komunistično partijo za Tržaško ozemlje, titovsko Unione Socialista Independentne, titovsko »komunistično« Listo občinske enotnosti v Nabrežini, Listo demokratične enotnosti v Zgoniku in Občinsko demokratično listo v Dolini na javno razpravo o odgovornosti in zaslugah političnih strank med Slovenci Tržaškega ozemlja v povojni dobi.

Predstavnike teh političnih skupin in list je pozval, naj do 18. maja opoldne odgovoré, ali vabilo sprejmejo.

Do 18. maja opoldne ni Slovenska lista dobila nobenega odgovora. Edino »Delo« je v zadnji številki napisalo, da komunisti javne razprave o svoji odgovornosti za povojni razvoj med Slovenci na Tržaškem ozemlju ne sprejmejo, ker nečejo goniti svojih ljudi na shode Slovenske liste... To je vse, kar so oboji komunisti znali, si upali in smeli reči na naše vabilo. Iz tega poglavitnega izmikanja se vidi ves komunistični strah pred resnico.

Pri tej javni razpravi bi namreč prišlo nepobitno na dan:

1. da so oni, in samo oni, krivi sedanje razcepljenosti med Slovenci v Italiji, ki usodno škodi uspešni borbi za naše pravice;
  2. da so samo oni in njihovi gospodarji v Moskvi in Beogradu krivi razdelitve Svoobodnega tržaškega ozemlja;
  3. da so titovci, kominformisti ter njihovi besednjakovski in toničevski priprezniki ves čas po vojni služili tujim interesom in nikoli koristim slovenskega ljudstva;
  4. da so eni in drugi izdali slovensko ime ter postali priganjanci italijanskih strank;
  5. da so oboji v tem času menjali zastavo in program, kakor je narekovala partijska linija;
  6. da so oboji oddali pamet v zakup politični policiji v Moskvi in Beogradu;
  7. da ne morejo tega svojega ravnanja opravičiti z ničemer in se resnice bojé kakor zlodej križa;
  8. da je edino orožje, s katerim se morejo boriti proti nam, laž in podlo blatenje;
  9. da sta samo Slovenska demokratska zveza in Slovenska katoliška skupnost, ki nastopata pri volitvah s »Slovensko listo«, ostali ves ta čas tisto, kar sta bili od vsega začetka: neustrašeni in edini branilki narodnih in socialnih koristi slovenskega delovnega ljudstva na Tržaškem, in
  10. da za nobenega Slovenca na našem področju ni druge izbire, kot da 27. maja voli Slovensko listo; edino listo, ki nastopa pod slovenskim imenom in v znamenju nespremenljive zvestobe lastnemu ljudstvu.
- Komunistični, titovski in priprežniški strah pred resnico naj bo vsakemu Slovencu nova vzpodbuda, da

VOLI »SLOVENSKO LISTO«, VOLI LIPO!

Volilno ugrabljanje?
Morda bi nam »Pr. dn.« nekaj povedal, ali je res, kar je poročal »Piccolo« o poskušani ugrabitvi g. Šturmana v Mačkovičah v začetku tega meseca. Čudno bi bilo, da bi informirani »Pr. dn.« o tem ničesar ne vedel. Vsekakor bi taka nekdanja ponovitev »ju naških podvigov« UDBe ne začnila titovskega volilnega gulaža.

Tajništvo

Kraški zvoki

Kaj so storili komunisti za delavca in kmeta; nam točno povedo Sežanci; kdor tam ni bil, pa drugi [znancil]

Pa jih vprašajmo, koga oni [bi volili: »Nobelih komunistov in [ne Lahov ne fratelance, ne vetrnih [bižatov!]

Kdor čuti s srcem in misli [z glavo, SLOVENSKO LISTO voli, [pravo!

hajali s svojo »enotnostjo« praznično oblečeni. Zavdajali so po gnoju »ljudskih front«, po komunističnem komandiranju s priveski. Prav po receptih pokojnega Stalina. Priveskov bi se hitro otrešli, ko bi jim njihov pristisk na resnične demokrate ne bil več potreben. Lepo so si jo skuhal, le oglejmo si dobro njihove vajeti, priveske in vlogo, ki so jo demokratom dodelili.

Pa jim ni uspelo. Volivci in volivke nabrežinske občine! Tudi vam so za nedeljo pripravili enako potegavščino. Ali naši volivci in volivke imajo nosove in

NOBENEGA GLASU PRODANEM!

ZAKRPPANE HILACE

„občinske“ - „demokracične“ - „enotnosti“

O TITOV CIH

O VIDALIJEVCIH

To so banditi najslabše vrste, to so gadi, ki niso vredni niti, da se jim stre strupeno glavo, to so vlačuge angloameriskega imperializma, to so degenerirani policijski agenti, ki so se prodali za plačo, za avtomobil, za »svobodno ženskarjenje«, to so zvodniki najhujše vrste.

»Delo«, 24. XII. 1949

Za časa volitev so titofašisti kričavo zagotavljali, da so za STO, čeprav so jih vsa njihova dosedanja stališča postavljala na laž.

Titofašisti nočejo STO, oni so njegovi zakleti sovražniki...

»Delo«, 15. VIII. 1952.

Kako neizmerna je podlost in kako nedopovedljivo je izdajstvo kominformovskih agentov, ki imajo še vedno hrabrost, da sami sebe imenujejo Slovence, je torej razvidno prav iz te fašistično-kominformovske zarote, ki ima za cilj, da bi vsaj pred svetom na videz odrezala slovenski narod od te njegove obale, na kateri živi že čez trinajst stoletij.

»P. d.«, 20. V. 1952.

Zato strgajmo do kraja delavsko masko Vidaliju in njegovim italijanskim in slovenskim biričem italijanskega imperializma ter preprečimo, da bi kominformistični izdajalci še nadalje kupčevali z interesi proletariata in italijanskih ter slovenskih demokratičnih množic Trsta. Dol z masko hlapci italijanskih imperialistov!

»P. d.«, 29. III. 1952.

Kominformistični politični zločinci morejo še nadalje lagati in se vedno globlje pogrezati v svojo lastno podlost; vse v interesu italijanske države in njenega pohlepa po tuji zemlji.

»P. d.«, 4. V. 1952.

Titofašist dr. Dekleva razkrinkan v občinskem svetu

Ta banda zločincev, ki uživa vso podporo angloameriških imperialistov in njihovih italijanskih hlapcev, predstavlja stalno nevarnost za naše prebivalstvo in za demokratični pokret. Razbojniški in zahrbtni napadi titovcev prepričujejo naše ljudstvo, da se je treba strniti proti jugofašistom v enotno borbeno fronto.

»Delo«, 14. VI. 1952.

Titofašisti naj se le jezijo, ko jim pravimo, da so imperialisti in da z imperialističnim pohlepom stegujejo svoje roke proti drugi državi, t. j. proti STO, za čigar suverenost in nedotakljivost so tudi oni svečano in pred zgodovino jamčili s podpisom mirovne pogodbe z Italijo.

Dejstvo je, da kljub vsej neukrotljivi jezi, ki jih razganja, kot more razganjati le pri zločinu zasačenega zlikovca, ne bodo mogli izbrisati iz svojega čela pečata izdajstva naših interesov.

»Delo«, 15. VIII. 1952.

Hlapci imperializma ki nas zatira, se ne morejo boriti proti svojemu gospodarju in zahtevati to, kar je proti njegovi politiki.

»Delo«, 14. X. 1950.

TAJNI SPORAZUM MED KOMINFORMISTI IN ITAL. IRENDENTISTI V OBČINI DEVIN - NABREŽINA

Proč s kominformovskimi izdajalci, ki so se tajno dogovorili z italijanskimi irendentisti, da bi s skupnim manevrom izrgali upravo slovenske občine Devin - Nabrežina iz rok Slovencev.

»P. d.«, 22. V. 1952.

Mi odgovarjamo kominformistom takole, je dejal dr. Dekleva: Če je treba, se bomo združili tudi s hudičem, ko gre za vprašanje obrambe Svobodnega tržaškega ozemlja in obrambo pravic slovenskega naroda na tem ozemlju.

»P. d.«, 3. V. 1952.

V Lonjerju, tem lepem slovenskem kraju, je kominformovski poglavar opsoval s svojim ogabnim in svinjskim jezikom slovensko partizansko mater z vlačugo! Proč s sramotilci slovenskega ljudstva, proč s kominformističnimi fašisti!

»P. d.«, 18. V. 1952.

Skratka: Bartoli, Szombathely in Rovatti: zastoj se hvalite s svojim irendentizmom! Pravi in edini predstavniki tržaškega borbenega italijanskega irendentizma, ki ga je Mussolini po pravičetu imenoval, da predstavlja začetek in temelj fašizma, smo mi - tržaški kominformisti, ki imamo v naših prvih vrstah ne samo Vidalija, Ferlana, Jurago in druge, ki so neoporečni »italianissimi«, temveč tudi Gomskoviče, Bidovce, Malalane, Šikončno spoznali, da je edina rešitev v večnem mestu in v »civilizirani bimillennaria« in ki jih tudi izraz »pazzi« več ne moti in jim je Pajetov način večanja italijanskega življenjskega prostora tako rekoč iz duše vzet.

»P. d.«, 7. V. 1950.

BORBA PROTI TITOFASHIZMU JE MIRU IN BORBAM V NOB PADIH SORODNIKIH ALI PA INVAZIVNO, PO KMETIJAH, KI ISMAJO SVOJO ZEMLJO PREKO MEJE POSTIJAJO SVOJE ZARIZANE AGENTE PO DRUGIH ZINAH, KI DOBIVAJE PODPORE PO INVADIVNO, PO KMETIJAH, KI ISMAJO SVOJO ZEMLJO PREKO MEJE POSTIJAJO

DEMOKRATICEN TABOR OBSOJA IZDAJSTVO TITOV VE NACIONALISTICNE SKUPINE

Naslov v »Delo«, 22. I. 1949.

IZJAVE O NESRAMNOSTI TITOVH PAJDAŠEV V TRSTU

»Delo«, 11. VI. 1949.

S Titovo kliko je enotnost nemogoča

Ljudje božji! Ni važno, kdo od obeh je bolj lagal, kdo bolj klevetal in zasramoval; važno pa je, da taki politični trapolerji **NE MOREJO IN NE SMEJO VODITI** in upravljati slovenskih občin!

NOBENEGA GLASU KRIVOPRISEŽNIKOM, KI SO PRODALI STO!

Na take karte Slovenci

ne stavimo svoje usode!

NE BO NAS VEČ UJEL VIDALI

ŽIVELA „SLOVENSKA LISTA“!

- V Trstu:
- Nabrežini:
- Dolini:
- v Zgoniku:

